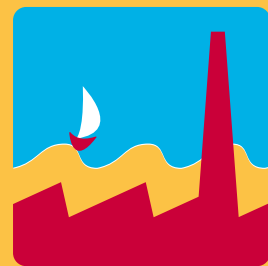

EL POBLENOU

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

Festa Major 2009

- Poblenu amb Palestina
- Centenari del Gurugú
- Solucions locals sostenibles
- Solidaritat davant la crisi

FORMACIÓ • ESCOLA

Urban School

Llull, 187 pral. T. 93 485 51 88

ARTS GRÀFIQUES

Aleu Gràfiques

Zamora, 45-47 1ª 1ª
T. 93 300 10 07

BANC • ASSESSORIA • GABINET

Carol Riba Biendicho

Ptge. Aymà, 7-9 baixos 2a
T. 93 221 17 42

Marimon Estrany

Llull, 219 T. 93 300 32 93

CAFETERIA • GELATERIA

El Tio Ché

Rbla. Poblenou, 44-46
T. 93 309 18 72

ENTITATS • FUNDACIONS

Prohabitat 2000

Avinyó, 32

INSTAL·LACIONS / MANTENIMENT

Canalejas. Puertas metálicas

Veneçuela, 55 T. 93 307 98 05

Wash & Go

Lope de Vega, 28 T. 697 912 747

ESPORTS

Al punt de trobada

Badajoz, 24 T. 93 225 05 85

MODA • JOIERIA • ESTÈTICA

Francesc Creixell

Ciutat de Granada, 63 b
T. 93 309 50 03

Kore Joyas

Rbla. Poblenou, 44
T. 93 309 18 86

Villarroya Sabaters

Rbla. Poblenou, 45 T. 93 485 27 90

Xagré

Rbla. Poblenou, 81 T. 93 309 00 80

MOTOR

Covilas caravanning

Llull, 173 T. 93 485 27 27

PAPERERIA / COMICS

Copiràpit

Lope de Vega, 45 T. 93 300 35 07

PUBLICITAT • DISSENY GRÀFIC

Guti's Diseño

Rbla. del Poblenou, 50 ent.1ª
T. 93 300 51 05

QUEVIURES

Cansaladeria Balart

Castanys, 8 T. 93 225 22 95

Carnisseries Trinxant

Amistat, 22 T. 93 225 43 43

J.Tena Xarcuteries

Rbla. Poblenou, 89-91
T. 93 485 41 97

Lombarte Alimentación

Marià Aguiló, 95

T. 93 309 18 33

Natur House

Marià Aguiló, 84 b
T. 93 300 80 80

MOBLES • TEXTIL • DECORACIÓ

Joncar Novetats

Joncar, 27
T. 93 485 53 98

RESTAURANT

La Plaça

Pl. St. Bernat Calvó, 6-7
T. 93 221 51 12

Trinquet Restaurant

Ramón Turró, 180
T. 93 225 00 05

SALUT / FARMÀCIES

Clínica Dental Glòries

Rbla. Poblenou, 157-159 1r 1ª
T. 93 485 37 93

Farmàcia Loperena Giró

Marià Aguiló, 53 T. 93 307 15 17

Òptica Traver

Pujades, 194 T. 93 485 22 42

SI ET VOLS ANUNCIAR, TRUCA AL 619 418 026

korejyas@terra.es

KORE
joyas

Especialistas en diamantes
y Piedras Preciosas.

Taller propio.

Rbla. Poblenou, 44 - Tel. 933 091 886 Avda. Diagonal, 54 - Tel. 933 071 110

FARMACIA LOPERENA GIRO

TEL 93 307 15 17

MARIA AGUILLO / PUJADAS

DERMOFARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELIXIRS FLORALS

ÒPTICA traver
des de 1853

C/ Pujades, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

Villarroya
SABATERS DES DE 1870

Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

laplaça
restaurant-escala

Pl. Sant Bernat Calvó, 6-7 Barcelona Tel. 93 221 51 12

Zamora 45-47, 1er 1a
Tel.: 93 300 10 07
Fax: 93 485 48 87
aleu@aleusa.es

ALEU S/A
INDÚSTRIA
GRÀFICA

Tradició
Tecnologia
Qualitat

COPI RAPIT

Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN

PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX

Cansaladeria BALART

formatges
i embotits
selectes

c. Castanys, 8
Tel. 93 225 22 95

VOLEM AGRAÏR LA COL·LABORACIÓ DELS SEGÜENTS SPONSORS

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Revitalitzem la festa major

El Poblenou és un dels barris de Barcelona que té una festa major amb una personalitat pròpia que li ve donada pel fet de posseir també una vida associativa de guix i, en conseqüència, una forta tradició. A diferència, però, d'altres festes majors sonades, com la de Sants o la de Gràcia, que han sabut impulsar i fer créixer els signes més externs de la festa amb l'engalanada de carrers i places, esdevenint uns referents per a la ciutat, al Poblenou el vestit de carrers i altres manifestacions festives d'identitat col·lectiva de barri han anat més aviat a menys. Tot i això, el nivell d'activitat de les comissions de carrers i de les entitats, així com l'organització dels actes per part de la Coordinadora d'Entitats, és força rellevant. No es pot pas dir que la gent del Poblenou no celebri la seva festa major.

Una de les raons que pot explicar la falta d'impuls i de lluentor de la festa major del Poblenou és el relatiu aïllament de determinades barriades com el barri de la plata i el de diagonal mar, per citar-ne dos que ara pateixen grans transformacions que dificulten l'ocupació del carrer. Per exemple, el barri de la plata l'any passat no va poder elaborar un programa de festa pel col·lapse de les obres d'infraestructura. L'esllanguiment i la pèrdua de vitalitat al centre històric del Poblenou per l'abandó municipal i l'abús de l'especulació immobiliària dels darrers anys són també la causa d'una davallada que afecta precisament el teixit urbà on normalment la festa és més arrelada. Per contra, el barri creix pel front marítim, per la Rambla Nova, per la Diagonal... i noves comunitats nouvingudes han començat a reproduir la festa en els seus carrers i places, com els veïns del litoral que s'apleguen a la plaça Ramon Calsina, per sopar plegats i fer festa.

La diversitat dels ciutadans nouvinguts al Poblenou i la complexitat de la trama urbana més enllà del centre neuràlgic i social de la Rambla aconsellen ara que el Poblenou, en el seu conjunt, recuperi alguns dels signes externs de la festa com, per exemple, el de sopar al carrer. La Rambla que és el passeig que ens identifica com a barri, hauria de convertir-se en el nucli viu de la festa major i acollir tothom, sigui de la banda que sigui del Poblenou, que vulgui celebrar la festa sopant, dinant o esmorzant conjuntament amb altres conciutadans. La proposta, doncs, és aquesta: un sopar popular organitzat pel conjunt de les entitats a la Rambla.

La junta

índex

Guia Comercial	2
Editorial	3
Exposició	6
Vida de barri	7/11
Drets humans	8
Associació veïns	9
Notícies	13

EL POBLENOU #59 SETEMBRE 2009

EDICIÓ: ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU
C/ Pallars, 277 08005 BCN • Tel. 932 563 840

Apropem-nos: Tel. 932 563 872

web: www.elpoblenou.cat

Email: elpoblenou@elpoblenou.cat

dies de visita: dilluns-dimecres-dijous, 19 a 21 hores.

- Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Joan Maria Soler, Carles Canela, Manel Andreu.
- Fotografia: S. Clarós.
- Correccions: Josep Pascual, Concepció Colomina
- Disseny Gràfic: David Gutiérrez (656322694)
- Impressió: Gràfiques Aleu
- Publicitat: Alonso Brito (619418026)

Dipòsit legal: B-48543-97

El consell de redacció i l'AV Poblenou no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides en la revista, que hauran de considerar-se com a opinions personals dels sol·licitants, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a redacció.

DOMICILIACIÓ DE REBUTS

Rebràs la revista a casa per correu postal
Fes-te soci de l'Associació

SOCI NÚM: _____

SR. DIRECTOR DE CAIXA/BANC: _____

feu efectius els rebuts que us presenti l'Associació de Veïns Poblenou
corresponents a la quota anual de soci d'aquesta entitat

NOM DEL SOCI: _____

contra el meu compte/libreta Núm: _____

OFICINA: _____

Firma del titular
del compte/libreta:

ALTA SOCI

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

C/ Pallars, 277 08005 BCN Tel. 932 664 441

NÚM: _____ DATA: _____

NOM I COGNOMS: _____

ADREÇA: _____

POBLACIÓ: _____

C.P: _____

TELÈFON: _____

DNI: _____

Quota anual, 15 €

Quota de suport: _____

Desitjo realitzar el pagament anual de la quota de soci a través de Caixa/Banc:

CODI DOMICILIACIÓ:

ENTRAT

OFICINA

CONTROL

NUM. COMPTE

Firma:

Narcís Monturiol i el Poblenou

Enguany es celebra l'any Monturiol (1819-1885). Ens semblava convenient que mentre Catalunya honora aquest inventor, el Poblenou tregui a llum el deute que té amb aquest personatge llegendari que ha arribat a formar part de l'imaginari col·lectiu del barri, evocat generació rere generació al llarg de la seva existència. En aquestes línies no direm res de nou que els poblenovins de tota la vida no sàpiguin, però és bo recordar-ho i donar-ho a conèixer a la gent novinguda perquè coneguin el que és, sens dubte, una de les senyes d'identitat més originals que tenim.

El 23 de setembre de fa 150 anys, un peix artificial es va enfonsar en el port de Barcelona. L'expectació era enorme perquè a l'interior hi anaven 5 persones. Va estar amagat sota l'aigua més de 20 minuts fins que, per fi, l'estrany amfibi va tornar a la superfície. De dins en va treure el cap Narcís Monturiol. S'havia inventat el submarí.

Amb una immensa capacitat de treball, Monturiol portava a terme els seus somnis, amb la cura dels mínims detalls i superant tot tipus de dificultats. Va millorar el seu invent amb el ICTINEO II, de 19 metres d'eslora amb una capacitat per a 21 persones, que va submergir-se fins als 60 metres de profunditat i més de dues hores. A diferència dels seus precursors, mai va patir cap desgràcia personal. Un segle abans que l'home trepitgés la Lluna, Monturiol va idear un sistema per respirar fora de l'atmosfera, amb un mecanisme que permetia la purificació química de l'aire i la generació de l'oxigen, amb la renovació de l'ambient 14 vegades cada hora. Monturiol també és el primer que va idear un doble buc que possibilitava una mobilitat autònoma en totes direccions digna de lloar. I encara que sembli increïble, en un moment en què no es coneixia el motor elèctric, va aconseguir fer funcionar una màquina de vapor a l'interior del submarí.

No obstant, el que volem ressaltar i que fa d'en Monturiol un personatge de primera fila no era el seu compromís només amb la ciència, sinó amb la humanitat. Un amic seu relatava que la idea de construir una nau peix la va tenir quan va observar com arriscaven la vida els pescadors de corall de Cadaqués. Millorar les condicions de vida de la gent era l'esperit de la seva passió. De fet, s'estava a Cadaqués perquè havia fugit de la persecució política que patia a Barcelona, ja que ell, com a capità de la milícia nacional, va ser l'últim a rendir-se després que el general Espartero va bombardejar la ciutat des de Montjuïc.

Monturiol va ser editor de la primera revista comunista de l'estat espanyol, La Fraternidad, aviat tancada per ordre governativa. En les seves línies, encoratjava a crear una Icària, la societat justa i igualitària que preconitzava el francès Étienne Cabet, de la qual va

Aspecte de l'avinguda Icària abans que fossin enderrocats els edificis per construir la Vila Olímpica

ser el màxim representant a Catalunya, i que va tenir adeptes tan importants com Anselm Clavé o Ildefons Cerdà.

Deduïm que aquest devia ser un moviment de molta empena perquè quan Ildefons Cerdà va dibuixar el plànol de Barcelona l'any 1855, en comptes de posar en el nostre barri el nom de Poblenou, hi va escriure Icària. Des de llavors, l'existència d'una comunitat d'utòpics al Poblenou ha estat un rumor que ha passat de pares a fills. Concretament, la saviesa popular la situa al voltant de la plaça Isabel (actualment, plaça Prim). La transcendència de l'experiència queda palesa quan dècades després, l'any 1920, es

Marimon Estrany
Advocats

¿Busques bon assessorament?

Truca'ns:
93 300 32 93
o vine a veure'ns:
c/Llull 219 (local)

Assessoria fiscal, laboral,
jurídica i immobiliària

x a g r í

CALÇAT
INFANTIL I JUVENIL

Avda. Gaudí, 6 Rbla. Poblenou, 81
08025 Barcelona 08005 Barcelona
Tel. 93 455 24 26 Tel. 93 309 00 80

e-mail: cxagri@gmail.com

WASH & GO
LAVADO MANUAL DE VEHÍCULOS

LAVADO, ASPIRADO, LIMPIEZA PROFUNDA
"Desmontando asientos" (techo, tapicería, asientos, alfombrillas, lavado con espuma)

DESINFECCIÓN DE INTERIORES, LIMPIEZA DE
TAPICERÍA Y CAMBIO DE FUNDAS
· OFERTA PARA TAXIS ·

ABIERTO TODOS LOS DIAS DE 8 A 21 HORAS
Tel. 697 912 747 Javed C/ Lope de Vega 28 - Pueblo Nuevo

bateja el passeig que uneix Barcelona amb el cementiri del Poblenou com a avinguda Icària. 50 anys més tard l'escriptor poblenoví Xavier Benguerel va immortalitzar aquesta llegenda en el seu llibre *Icària, Icària*. Malauradament, més enllà de la memòria popular, es desconeix documentació escrita que porti dades sobre aquella experiència. Únicament es conserven les proclames icarianes que feia en Monturiol en la seva revista i, en concret, la recaptació de diners per enviar el primer apòstol català, Joan Rovira, cap a Texas (Nord-amèrica), on Cabet pensava crear la primera Icària que –tot sigui dit– va acabar com el rosari de l'aurora.

Narcís Monturiol va ser una persona íntegra i molt apassionada que lligava, d'una manera exemplar, la coherència ètica personal, el compromís polític i la investigació científica. Va ser condemnat a presó, desterrat i també va ser escollit en la primera República diputat per Manresa a Madrid. Desenganyat de la classe política, feia esment sovint del seu amic revolucionari Abdó Terrades, company dels aixecaments i bullangues, mort de jove en el desterrament. Quan va ser expulsat d'Espanya va aprofitar per adquirir coneixements a la Mostra Universal de Londres. A part del submarí, va fer altres invents com ara una màquina per fer cigarrets i quan al final de la seva vida, tot i que estava malalt, encara tenia esma per crear en la seva habitació un prototip de màquina per conservar aliments que un col·laborador seu li va usurpar per crear, anys després, una poderosa flota naval a Londres que transportava carn de l'Argentina. Però ell, malgrat que era tant inquiet i tenia molts contactes, mai va tenir un duro, vist els seus antecedents no és d'estranyar que les classes benestants el miressin si més no de reüll i no s'aboquessin a finançar cap iniciativa seva. De fet, va passar greus dificultats de subsistència. Al final es va veure obligat a desmuntar el seu submarí i vendre'l per ferralla.

Sort en va tenir de la gent que el va acompanyar sempre, com per exemple en Josep Pascual, que era un gran expert en màquines de vapor. Tenien el taller al Poblenou, concretament al carrer Taulat, 129, aquí és on es van fer els experiments per crear una atmosfera respirable artificial. Desgraciadament, en aquest indret no podem posar-hi cap placa commemorativa, ja que la bogeria especulativa dels darrers anys s'ha emportat l'edifici i de passada ha esborrat el nostre passat.

Cementiri de Poblenou

Josep Pascual es va casar amb l'Anna, filla de Monturiol, i van viure al Poblenou. És precisament casa seva, al Poblenou, on Monturiol va passar els darrers dies i on va morir. Va ser enterrat al cementiri del Poblenou, on encara hi ha la làpida, però no el cos, que va ser traslladat l'any 1972 a Figueres, la seva ciutat natal que molt aviat, ell encara en vida, el va declarar fill predilecte (mesura que ell no va acceptar).

Si visiteu el cementiri del Poblenou, us costarà trobar la làpida d'aquest il·lustre català, és extremadament senzilla i gairebé està abandonada. No fa honor a un dels catalans més importants del segle XIX. Oficialment se l'ha menystingut. Fins i tot hi ha qui li discuteix que inventés el submarí.

Però els somnis són realitats que perduren. Ens agrada pensar que la utopia icariana d'una societat millor, de Monturiol, és una marca de naixement que té el barri. És el Poblenou que al llarg de la seva història s'ha distingit per ser al capdavant en la lluita i en les iniciatives d'innovació social. A alguns encara ens agrada pensar que tenim aquesta herència. Encara somniem en Icària.

Joan Maria Soler

**PUERTAS METALICAS
CANALEJAS, S.L.**

FABRICA Y OFICINAS: Fundada en 1950

Veneçuela, 55 - 08019 Barcelona
Tel. 93 307 98 05 - Fax 93 307 63 23
canalejas@puertascanalejas.com
http://www.puertascanalejas.com

fabricació - instal·lació - reparació

persianes comercials - correderes - basculants - cancel·les -
seccionals - ballestes - reixes - venecianes - portes ràpides -
barreres - tallafocs - panys - sistemes de seguretat electrònics i
treballs de manyeria

Automatització de tot tipus de portes

Manteniment comunitats de pàrking

tel.: **93 307 98 05**

Veneçuela, 55 - 08019 Barcelona - canalejas@puertascanalejas.com

**URBAN
SCHOOL**

Tot en
Idiomes

UN MÓN D'IDIOMES

t'estem esperant !!

nens, joves, adults, empreses
prep. First Certificate, CAE, Proficiency

C / Llull 187, pral. Tel: **934 855 188**
urbanites@urban-school.com

Exposició Poble Nou amb Palestina

Encara no fa ni un any que l'exèrcit israelià va atacar la població palestina de Gaza. Segons l'ONU, les bombes van destruir 53 instal·lacions d'aquest organisme, 16 centres de salut, 60 escoles, 4.000 edificis. Van morir 1.430 palestins, dels quals més de 500 eren nens. El drama s'ha esborrat de les pàgines dels diaris i ja ningú se'n recorda. Els països occidentals, després de mirar cap a una altra banda durant l'agressió, van prometre que reconstruirien la ciutat però, a hores d'ara, encara no s'ha fet res. Potser perquè ja ningú se'n recorda.

Aquesta any, l'exposició que organitza cada any la Coordinadora d'Entitats per la Festa Major té una vessant solidària, està dedicada a "Poble Nou amb Palestina".

Hi participen una vintena d'artistes del barri que, a través de les seves obres plàstiques, volen que ens allunyem de la indiferència en què tan fàcilment caiem. S'expressen en diversos registres: escultòrics, murals, pintures, 3D, fotogràfics, maquetes, blogs... Hi haurà un passi continuat de vídeos (alguns d'autors israelians).

S'establirà un espai anomenat «Sala dels drets humans», on de manera didàctica i interactiva es treballarà sobre el tema.

Es completarà l'exposició amb dues sessions en què de la mà d'uns documentals s'invitarà a la reflexió col·lectiva. El primer serà el dimarts 22 de setembre, a les 19:30 h, en què Alberto Arce, que va ser l'únic periodista occidental que va ser a Gaza durant el darrer atac israelià, ens presentarà el seu documental Barcelona Gaza Peace Park i on es relata les vivències dels veïns de la destrossada plaça Barcelona de Gaza que el nostre Ajuntament va construir amb motiu de l'agermanament de la nostra ciutat amb la vila de Gaza, l'any 1998.

A l'altra sessió, que serà el dimarts 29 a la mateixa hora, el documentalista Mikio Tzunekwa ens presentarà *Diario de guerra de un payaso*, reportatge que relata l'experiència de l'ONG Pallasos sense Fronteres a l'hora de fer riure els nens palestins. La reflexió serà guiada per Laila Serra –de la Comunitat Palestina de Catalunya– i la Gemma Serrahima –de la Xarxa d'Enllaç amb Palestina– que explicaran la seva experiència directa en contacte amb els més petits d'aquest país. Aquesta sessió està especialment indicada per a les escoles i espais del barri.

L'exposició s'inaugurarà a Can Felipa el dissabte 12, després del pregó, i estarà oberta fins al 3 d'octubre, de dilluns a dissabte, de 18 a 21 hores; els diumenges 13 i 20 també es podrà visitar de 12 h a 14 h. No us la perdeu.

Samira

La idea de fer aquesta exposició, com totes les coses en la vida, no sorgeix del no-res. Va ser arran de conèixer la Samira que se'n va acudir la iniciativa. La Samira Badran és d'origen palestí, però fa vint anys que viu al barri. Gràcies a una beca va estudiar Belles Arts a Itàlia i després va venir a viure a Catalunya. Es va casar amb en Jaume i junt amb la seva filla ben aviat es van instal·lar a la rambla del Poble Nou. Les seves obres artístiques han recorregut sales d'exposicions públiques i privades d'arreu del món. Des de la revista *El Poble Nou* vam creure oportú fer-li una entrevista, i, com que hem anat malament de temps, ens ha contestat a les nostres preguntes per correu electrònic des de Palestina, on va cada any. I és que com ens diu "la meua història, tant a nivell personal com

a nivell artístic, està fortament marcada per la història de la meua terra, Palestina".

A priori, les entrevistes que fem en aquesta revista parlen d'experiències personals de gent de fora que viu en el nostre barri. Però, en aquest cas, la Samira, contestant directament des d'una terra que està patint tant, ha centrat les respostes en una denúncia del que està passant. No podria ser d'altra manera. L'entrevista és molt extensa i, malauradament, per raons d'espai, no la podem publicar en aquestes pàgines, però la podeu llegir a la nostra pàgina web www.elpoble nou.cat

Joan Maria Soler

COVILAS, S.L.
ESPECIALISTAS EN CARAVANING
c. Llull, 173 08005 Barcelona
tel. 93 485 27 27 - fax 93 485 37 16
lunes a viernes 9,30-14 16,30-20
sábado 9,30-14
PARKING GRATUITO EN C.LLULL, 200

J. TENA
XARCUTERIES
Carrer de Sant Andreu, 508 - Tel. 93 911 84 07 - Barcelona
Rambla Poble Nou, 89 91 - Tel. 93 485 41 97 - Barcelona
Març, 5 - Tel. 93 750 71 57 - Mataró

NATURHOUSE
poble nou
c. Marià Aguiló, 84 b - Telf. 93 300 80 80

Xarxa de solidaritat enfront de la crisi

Vivim en una societat en què la immensa majoria de les classes mitjanes i també les classes baixes, amb l'excepció dels exclosos permanents del mercat laboral, viuen de les rendes del treball. El treball és la condició imprescindible per a la supervivència de la major part de la població... fins que arriba la crisi.

Perdre la feina ara té unes connotacions especialment greus perquè la crisi és llarga i profunda. Deixarà encara moltes més persones sense feina, i d'altres esgotaran els subsidis d'atur sense haver trobat una nova feina. Els entorns familiars i d'amistat pròxims, colpejats també per l'atur, es veuen afeblits i amb poca capacitat d'ajut. Hi ha famílies que viuen amb nivells d'endeutament tan elevats que, en perdre la totalitat o part dels ingressos mensuals, no poden fer-se càrrec de les despeses corrents i entren en una dimensió fins llavors desconeguda per a ells que comporta una davallada del nivell de vida, pèrdua de patrimoni i fins i tot dependència d'ajuts solidaris per fer front a despeses tan bàsiques com l'alimentació.

La crisi colpeja, encara que moltes vegades ho fa de manera poc visible: tancar un negoci familiar; canviar els nens de l'escola concertada a la pública; no anar de vacances... Altres vegades té una visualització evident: regirar contenidors a la recerca de paper o ferralla per vendre, i fins i tot de deixalles comestibles; acudir als serveis socials a la recerca d'ajut per pagar el lloguer del pis; altres vegades acudir a entitats solidàries amb l'esperança d'obtenir roba o aliments.

Donar menjar no és fàcil

Aquesta és la sentència de qui coordina el grup de voluntaris que, des dels locals parroquials de Sant Francesc d'Assís, reparteix aliments i altres productes bàsics a famílies necessitades del barri.

Fa cinc anys, quan van començar, s'atenia 25 famílies cada 15 dies, i en feien un seguiment. Ara el nombre s'ha disparat a 65 perquè la crisi està afectant especialment franges socials que fins ara se'n sortien. Col·lectius amb jubilacions minses, famílies amb un o més membres a l'atur, i amb problemes de baix nivell cultural o amb dificultat per administrar-se, gent nouvinguda o immigrants, gent jove derivada pels serveis socials de l'ajuntament perquè no disposen de res per alimentar-se, gent sense sostre que viu en caravanes al carrer.

Des del grup d'ajuda fraterna (Conferències de Sant Vicent de Paül) de la parròquia es reparteixen uns 4.000 Kg de menjar al mes, procedents del Banc d'Aliments —es tracta d'excedents agrícoles de la UE: arròs, pasta, llegums, galetes, llet, sucre i farina, fonamentalment— i de Mercabarna. És complicat mobilitzar aquest volum, encara sort que hi ha gent jove que hi col·labora. L'equip està format per uns nou voluntaris que s'encarreguen d'anar a buscar els aliments i fer els paquets pensant en les necessitats de cada família de les que acudeixen a l'ajuda fraterna, principalment derivades pels serveis socials de l'ajuntament de Barcelona. La mateixa parròquia i altres institucions del barri formen amb el serveis socials una xarxa de col·laboració informal que detecta persones o famílies necessitades. La coneixença de les famílies que acudeixen quinzenalment en cerca d'ajuda afavoreix molt un tracte personalitzat per poder repartir allò que realment necessita cada u. També es reparteixen alguns productes bàsics com detergents o roba i bolquers si la família té aquesta necessitat.

Barraquisme en un solar del carrer Bilbao

Caure en l'adversitat és més fàcil del que pot semblar

L'ajuda fraterna és un servei que fan diverses parròquies del barri des de fa ja molts anys. A Sant Francesc devem parlar d'uns 50 anys... Les persones ateses són persones que han tingut vides com les nostres, però que alguna cosa ha fet que estiguin en el moment en què ara es troben: El senyor Rafael va ser joier, feia joies per encàrrec en un negoci propi a la Vila de Gràcia. Després de circumstàncies diverses i problemes familiars com una separació, la mort d'un fill..., va haver de deixar la joieria i buscar feina. En l'actualitat està sol, viu en una pensió amb uns ingressos de tan sols 465 €, que és el que li ha quedat dels anys cotitzats. No té altres ingressos ni família que el pugui acollir. Té una gran alegria quan li donem colònia i sabó... Sempre ens explica històries de la seva joventut.

La família Mohamed la integren una dona amb tres fills arribats fa poc al barri i que estan sols. En sabem poca cosa. Només que sempre estan molt tristos, segur que no ho estan passant bé. Els nens sempre donen les gràcies i somriuen.

A la senyora Pepita li portem el menjar a casa perquè no es pot valer per ella mateixa, necessita ajuda per baixar al carrer. La Pepita treballava en un supermercat que va tancar. Es va jubilar abans d'hora per una llarga malaltia. Ara la família que li queda és tan gran com ella. Sempre té unes paraules amables per a nosaltres.

La família Sautó és del barri, de tota la vida. La dona treballava en un supermercat fins que va néixer el segon fill seu, llavors entrà en una depressió de la qual no n'ha sortit i està de baixa laboral. El seu marit fa sis mesos que és a l'atur i no troba feina. La filla gran no entén que no vagin de vacances, quan abans de tot això havien corregut mig món.

L'esperança dels qui treballen en aquests serveis d'ajuda és que les persones puguin superar els mals moments i que la situació canviarà. És en moments de crisi com l'actual quan es fa més evident la fragilitat de la nostra vida. Ningú n'està exclòs. La fortalesa d'una societat radica en la seva capacitat solidària, és a dir, en la capacitat de fer-se càrrec dels que ho passen malament, i crear una xarxa d'ajuda entre tots. Hi ha certa tendència a pensar que l'ajuda es fa de manera professional des de les administracions públiques, però l'experiència demostra que l'ajuda prové de qui vol ajudar. Hi ha força gent compromesa en aquest servei a la parròquia de Sant Francesc i en d'altres del barri, però sempre falta gent, sempre falta menjar, sempre fa falta un cop de mà...

Montse Montull / Salva Clarós

La lluita de les dones a l'Afganistan

Soy la mujer que ha despertado
Me he levantado y convertido en tempestad entre las cenizas de mis criaturas abrasadas
Mis ruinosas y quemadas aldeas me llenan de rabia hacia el enemigo
Oh compatriota, no me veas más como débil e incapaz,
Mi voz se entremezcla con miles de mujeres en pie
Para romper todas juntas todos esos sufrimientos, todos esos grilletes
Soy la mujer que ha despertado,
He encontrado mi camino y nunca jamás retrocederé

Meena (1956-1987)

Meena, dona afganesa que va crear escoles per a nens refugiats, centres hospitalaris i tallers d'artesanía per a dones a l'exili, que va fundar RAWA, una organització en defensa dels drets de les dones, i la revista *Payam-e-Zan* on va posar al descobert la naturalesa criminal dels grups fonamentalistes, va ser assassinada a Quetta (Pakistan) a mans d'agents del KGB amb la complicitat dels integristes, a qui molestava la seva tasca social i la lluita tant contra els fonamentalistes com contra el règim titella de Moscou.

Han passat més de 20 anys des de l'assassinat de Meena i 8 anys des que el 7 d'octubre de 2001, els EUA acusessin el règim talibà afgà d'amagar Osama bin Laden i, amb el suport de l'ONU i la comunitat internacional, envaïssin i ocupessin el país amb l'excusa de fomentar el trànsit de la teocràcia a la democràcia.

Entre els arguments que es donaven per a la intervenció armada hi havia el de protegir els drets de les dones, malmesos i maltractats sota tots els governs.

Res ha canviat en tot aquest temps. Cap dels dos candidats a les eleccions inclouen en el seu programa la millora de la situació de la dona.

Les informacions que ens arriben de les darreres eleccions se centren en la rivalitat entre el president sortint Hamid Karzai i l'aspirant Abdullà Abdullà, però ningú fa referència que el Govern i el Parlament sortint estan copats per antics criminals de guerra, amb una Administració totalment corrupta que no es preocupa del país mentre els fonamentalistes cada vegada tenen més força. Paral·lelament se senten rumors de futur repartiment de poder entre el President i l'aspirant, que antigament havia sigut responsable d'Exteriors de l'anomenada Aliança del Nord.

En aquest país on a les dones s'han negat quasi tots els seus drets i no tenen cap presència social, van ser elles les que per primera vegada es van manifestar al carrer amb fotografies de desapareguts, reclamant la cerca de la veritat i que els criminals siguin jutjats; en aquestes darreres eleccions, s'han mobilitzat per fer sentir la seva veu en una societat governada per homes.

La xarxa d'associacions de dones 'Afghan Women's Network' (AWN) va iniciar a principi d'agost la campanya dels cinc milions, amb què es pretenia que cinc milions de dones exercissin el seu dret a vot. Van mobilitzar les dones afiliades a les 65 associacions femenines que componen l'AWN i 3.000 persones més a tot Afganistan, amb l'objectiu de connectar per mitjà d'elles amb tres milions de dones; l'Àfifa Azim, presidenta d'AWN, explica que volien ser optimistes i n'hi van afegir dos milions més.

La campanya es va iniciar amb un acte multitudinari a Kabul, en què van participar un miler de dones de les 34 províncies del país. El signe que les identificava era un mocador verd amb franges negres i vermelles, com la bandera afgana. Veure-les reivindicar

Una dona acompanya el seu fill de sis anys, víctima d'una mina antipersona. Kabul (Afganistan), agost de 1996.
Autor: Gervasio Sánchez

els seus drets impressionava.

En els darrers mesos les associacions de dones es van reunir amb els principals candidats per demanar-los el compromís escrit de reservar per a les dones el 30% de càrrecs del nou govern.

Hamid Karzai, que encara era president, es va negar a acceptar la proposta i l'opositor, Abdullà Abdullà, es va mostrar més obert i els va assegurar que els faria arribar el seu compromís. No ho va complir, com tampoc s'hi va voler comprometre el que semblava que havia de ser el tercer candidat l'exministre de Finances Ashraf Ghani.

Fins al darrer moment van esperar aconseguir la signatura d'algun candidat, però va finalitzar la campanya electoral i ningú va estar disposat a fer constar el seu compromís a favor de les dones.

La mobilització del vot femení va ser inútil. En moltes províncies no hi havia col·legis electorals per a les dones o se'n van habilitar molts pocs —a l'Afganistan homes i dones voten en col·legis separats—; també faltava personal femení a l'entrada de col·legis per registrar el cos i les pertinences, malgrat les mesures de seguretat no deixaven entrar ningú sense aquest requisit.

Aquests fets així com els atacs amb coets, explosius i l'amenaça talibà, convidava a no arriscar la vida per un vot. Un percentatge molt baix de dones va poder exercir el seu dret.

Una de les raons de la comunitat internacional per defensar la seva intervenció a l'Afganistan era alliberar les dones de la "barbàrie dels fanàtics barbuts". Set anys i mig després ningú no sembla recordar-se'n. La comunitat internacional ha finançat aquestes eleccions amb 223 milions de dòlars, però la mobilització de les dones ha estat inútil: a qui importa que no hagin votat?

Montse Milà

(dades obtingudes d'ASDHA

—Associació pels drets humans a l'Afganistan)

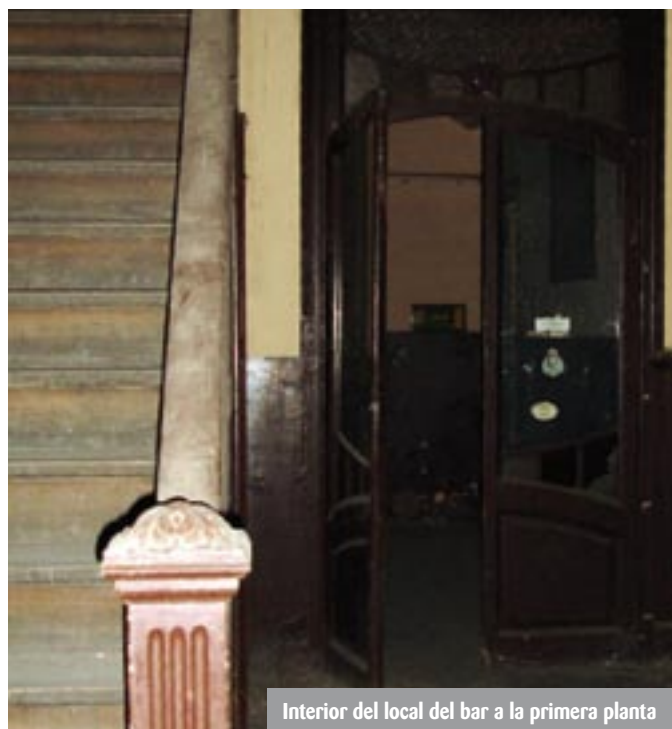
Salvem Pau i Justícia

L'Ajuntament dona allargues per recuperar l'històric edifici

La Cooperativa Pau i Justícia va néixer quan acabava el segle XIX, i l'any 1910 va aixecar el local actual de Pere IV, tot ampliant-lo tal com el coneixem ara el 1924. L'entitat va arribar a tenir 1.250 socis, que gaudien d'una espècie de subsidi d'invalidesa, va aixecar pisos, va ser cooperativa de consum, a més de promoure múltiples iniciatives socials i culturals. L'edifici de Pau i Justícia, aixecat als emblemàtics Quatre Cantons, forma part del patrimoni cultural històric del barri del Poblenou

L'abandonament perllongat de l'edifici que va ser seu de la Cooperativa Pau i Justícia, i que en aquests moments és de propietat municipal, està ocasionant greus danys a la seva estructura, posant en perill cada dia que passa la seva futura recuperació.

Quan la Cooperativa va finalitzar la seva activitat, l'edifici del carrer de Pere IV va passar a mans privades. Durant un temps s'hi va instal·lar alguna activitat a la planta baixa que va permetre fer obres d'adequació. Posteriorment, ja sense activitat a l'edifici, l'Ajuntament va requerir als seus propietaris perquè aquests fessin obres de manteniment a la façana per evitar el deteriorament de la gran balconada de Pere IV, i amb la finalitat de preservar el valor històric i simbòlic de l'immoble. Mes tard, i d'acord amb l'AVPN, el consistori va comprar l'edifici, qualificat d'espai d'equipaments, per instal·lar-hi l'Ateneu Colon i altres equipaments del barri. Paradoxalment, des d'aquell moment, l'edifici resta tancat i sense activitat.

Interior del local del bar a la primera planta

Estat actual de les cobertes de l'edifici de la cooperativa Pau i Justícia

Preocupats per l'avançat estat de deteriorament de l'edifici, el mes de maig passat membres de l'Associació de Veïns van visitar l'edifici amb tècnics municipals i el regidor Narváez. Vam poder comprovar el mal estat de la segona planta per culpa de les goteres i a l'entrada de coloms per les finestres obertes que han convertit la gran sala del teatre en una catifa d'excrements. No obstant, la part a on s'ubicava l'escola es conserva molt bé, fet al qual ha contribuït la circumstància que durant un temps alguns immigrants van ocupar aquestes naus, i com és lògic es van preocupar d'assegurar el tancament d'obertures perquè a ningú li agrada dormir a la serena ni mullar-se quan plou.

Davant la petició feta per l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou que es revisi amb urgència la coberta, el regidor Narváez va considerar que no val la pena gastar ni un duro si no hi ha la seguretat que l'edifici té una estructura prou sòlida que garanteixi una futura rehabilitació. Llavors ens va comunicar que encarregaria un estudi de l'edifici que hauria d'estar llest abans d'estiu. Però el passat juliol, en el marc de la reunió de la Comissió Pro-Equipaments, el regidor va comunicar que en aquests moments no hi ha diners per encarregar aquest estudi. És a dir, no solament no s'afrenta la recuperació de l'històric edifici per ubicar-hi equipaments de barri, que prou necessitat en tenim, sinó que ni tan sols es posen les mesures necessàries per evitar que es vagi degradant l'immoble.

L'ajornament sense data de les obres de rehabilitació de Pau i Justícia creen a més un altre problema: quan fa quatre anys es va enderrocar la seu històrica de l'Ateneu Colon, també en el carrer Pere IV, el regidor va prometre a aquesta entitat que podrien fer les seves activitats en els locals de l'antiga cooperativa que preveia que en dos anys estarien rehabilitats. A l'espera de fer aquest trasllat, l'Ateneu Colon ha estat pagant el lloguer d'un local provisional que ha portat a aquesta entitat centenària a l'extenuació econòmica, fet que posa en qüestió la seva continuïtat futura.

Redacció

Dr. José Fco. López Alias

**DIAGNÓSTICO
+ PRESUPUESTO GRATUITO**

Rbla. del Poble Nou, 157-159 1º1ª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

ALIMENTACION

lombarte

GÓ

MARÍA AGUILÓ, 95 - POBLENOU - TEL. 93 309 18 33

francesc creixell

PERRUQUERS

C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

Nous entrebancs a la remodelació de la plaça de les Glòries

No bufen bons vents a la plaça de les Glòries. Les notícies publicades a la premsa abans de l'estiu posaven en entredit el calendari d'execució dels equipaments reclamats per les AAVV dels quatre barris afectats per la remodelació de la plaça: Poblenou, Clot-Camp de l'Arpa, Sagrada Família i Fort Pienc.

Primer va ser el regidor de Sant Martí anunciant que les obres de la biblioteca, el centre de barri i l'auditori que s'han de construir entre la Gran Via, Ciutat de Granada i Diagonal s'acabaran l'any 2012 en lloc del 2010 com especifica el Compromís per Glòries que va signar el 2007, junt amb els altres representants dels grups municipals, amb motiu de l'aprovació del Pla de la plaça de les Glòries.

El segon ensurt el va provocar la lluita política. El grup de govern de la ciutat va decidir retirar el Pla Especial dels Encants del Plenari ja que no comptava amb el suport de l'oposició per aprovar-lo. Això va afegir un nou retard de dos mesos. La construcció del nou edifici dels Encants que havia de començar a principi de 2009 és la clau cronomètrica que marca el ritme de les obres de la plaça, ja que en depenen el trasllat dels actuals Encants i l'enderroc de l'anella viària de la banda de muntanya.

Hem de tenir present que uns i altres, govern municipal i oposició, es van comprometre a fer realitat la construcció d'aquests equipaments en els terminis previstos per al seu acabament, tal com recull el document del Compromís per Glòries, tot i que amb posicions matisades. Després de dos anys per arribar a acords per a l'aprovació del Pla de les Glòries, afegir noves traves en un moment crític del calendari d'obres de la plaça no mostra sinó una greu irresponsabilitat i sobretot una manca de respecte cap als ciutadans.

I no acaben aquí les males notícies. El suport del grup municipal de CiU a l'aprovació del Pla Especial dels Encants és a canvi que l'equip de govern municipal accepti estudiar un canvi de qualificació urbanística de les zones verdes situades al llarg de la Meridiana, entre Glòries i Almogàvers, per sòl edificable. La proposta de CiU és més clara i contundent, i demana canviar-les per sòl residencial, destinat a nous edificis d'habitatge amb l'objectiu de conformar una façana edificada a la Meridiana, que contribueixi a revitalitzar la zona. Les Associacions de Veïns i Veïnes de Sagrada Família, de Fort Pienc, de Clot-Camp de l'Arpa i de Poblenou ens vam manifestar en desacord amb el canvi de qualificació mitjançant comunicat de premsa argumentant el desacord:

En primer lloc (Zones verdes): Les peces de zones verdes que figuren en el pla vigent, a banda i banda de l'avinguda Meridiana, formen part de l'anomenat Parc Lineal que segueix una traça que va des del Parc de la Ciutadella fins al de la Trinitat. Aquest Parc ja s'ha vist perjudicat de forma clara pels canvis urbanístics aprovats a la Sagrera. També ha quedat afectat per on va l'edifici de la Grapadora (Museu del Disseny), a la plaça de les Glòries. El mateix pla va reduir la superfície de zona verda previst en l'espai central de la plaça i el va "desplaçar" al llarg de la Gran Via.

Segon (Habitatge): Els plans urbanístics aprovats en els darrers anys a la zona de les Glòries (Pla de les Glòries i el Pla de Glòries-Meridiana Sud) inclouen un increment important de sòl destinat a habitatge i, per tant, un augment de la densitat d'habitants del sector. En el cas del pla Meridiana Sud, el nombre d'habitatges màxim previstos és de 953, i en el del Pla de les Glòries, aprovat el 2007, és de 1.013 habitatges més. Gairebé 2.000 habitatges en un sector en el qual n'hi havia ja uns 350. Les persones que coneixen el sector poden valorar el canvi que comportarà l'increment de densitat

d'habitatges en aquesta part del barri. Partir de l'actual situació de deixadesa i inseguretat a la zona, argumentant falta de massa crítica d'habitatge per justificar-ne l'augment, és fer demagògia. La revitalització de la zona vindrà, en tot cas, per l'execució de les obres d'urbanització que fa anys que reclamem, incloent l'enderroc complet de l'anell viari elevat, el cobriment de les vies de la Renfe, organitzar la vialitat, la construcció dels nous equipaments (Casal per a Gent Gran, Residència per a Gent Gran, Escola Bressol, CEIP, Poliesportiu, Biblioteca, Centre de Barri, etc.) i també per la construcció dels nous habitatges previstos en el planejament vigent.

Tercer (equipaments i mobilitat): El dèficit actual de la zona quant a equipaments i transport públic (freqüència de pas, intercanvi modal, etc.), ha sigut reconegut pel mateix Ajuntament, que s'ha compromès a construir els equipaments abans d'acabar l'any 2013. Els sis equipaments més pròxims a la zona de Meridiana Sud han d'estar fets el 2010. L'endarreriment que ara ha anunciat el regidor Narváez i la densificació d'habitatge demandada per CiU amb l'argument de lluitar contra els top-manta i la prostitució, agreujaran encara més una zona que ja és deficitària en equipaments.

Així les coses, les entitats veïnals afectades vam adreçar una carta a l'alcalde Jordi Hereu expressant la nostra preocupació pels constants i greus endarreriments en l'execució d'actuacions acordades, i per l'aprovació de projectes que no responen als compromisos signats. Vam comunicar-li el nostre desacord amb la desconstrucció de l'anella viària perquè no respecta l'execució consecutiva en el temps de les diferents fases previstes. Ha quedat aturat després del desmuntatge de les pantalles que el folraven i l'ajuntament preveu reprendre-la el segon semestre del 2011; les actuacions destinades a la millora del transport públic a la zona i la reducció del trànsit que no s'han portat a terme com l'arribada del tramvia T4 a l'Arc de Triomf, la millora en la freqüència i l'ampliació de l'oferta actual de transport públic; l'endarreriment dels equipaments locals i, en concret, dels sis que han d'estar en funcionament a final d'aquesta legislatura; el procés de participació ciutadana a través de la Comissió de Seguiment i de les distintes Comissions de Treball té dificultats, a cops, per la insuficient informació facilitada a temps que permeti la participació real i efectiva de les entitats representatives dels ciutadans; les mesures destinades a reduir els nivells de contaminació ambiental no han estat instal·lades; el projecte del futur Centre del Disseny no respon als compromisos signats, ja que la planta baixa prevista no permet la seva correc-

ta integració en l'espai lliure de la plaça al no admetre plantació d'arbrat en la seva superfície; la construcció de l'edifici dels Encants s'hauria d'haver iniciat a principi del 2009 i, a hores d'ara, no està aprovat encara el Pla Especial. El retard en l'execució d'aquesta obra té conseqüències molt greus: l'endarreriment del trasllat dels actuals Encants, de l'enderroc de l'anella viària i de l'execució de la nova vialitat (soterrament de la Gran Via i la Diagonal) que han de permetre el cobriment de la plaça i la seva urbanització.

L'alcalde no ha respost –no ho fa mai a les peticions o sol·licituds de l'AVPN–, però després de les queixes que hem expressat en els mitjans de comunicació i als responsables municipals en les reunions de la Comissió de Seguiment de Glòries, només hem aconseguit que l'ajuntament confirmi que la construcció del nou

edifici del Encants estarà llesta a mitjan 2011, data en què s'iniciarà tot seguit el trasllat dels encantistes al nou emplaçament. A més, que a principi de 2011 estaran llests els equipaments de barri previstos a l'illa situada a la Gran Via/Ciutat de Granada/Diagonal.

No tot són incompliments per part de l'ajuntament. Des de l'1 d'agost el transport públic que travessava la plaça de les Glòries, patint els efectes dels clàssics embussos, passa per sota l'anella de les Glòries, canvi que permetrà millorar la freqüència de pas dels autobusos. Aquesta millora va ser proposada per les AA.VV. de l'entorn de la plaça i l'ajuntament va accedir a dur-la a terme. Enhorabona.

Jaume Badenes

Vida de barri

Habitatge protegit al 22@

Alguns mitjans de comunicació han esbombat la bondat de metres quadrats de sostre construït al 22@. Quantifiquen en 1,5 milions els metres quadrats construïts o en construcció, cinc vegades més del que es va construir a la Vila Olímpica l'any 92. Davant d'aquesta notícia se'ns plantegen dos interrogants. El primer: què passarà amb les empreses, hotels i, sobretot oficines, que un cop construïdes estan a l'espera que algú les ocupi? I el segon: quants d'aquests metres quadrats corresponen a habitatge protegit? No se'ns escapa que en l'actual situació econòmica moltes famílies viuen en pròpia carn la situació de l'atur. Al Poblenou, i en concret les empreses Frigo, Simon, Ono i T-Systems, entre les més importants, han patit o estan patint aquesta situació. També hi ha hagut empreses més petites que han hagut de marxar o tancar, pressionades per la mateixa activitat urbanística del 22@. La febre edificatòria d'hotels al Poblenou, alguns de gran impacte urbanístic, pot veure's afectada perquè és un sector dels més perjudicats en una situació de crisi. També és important tenir en compte la quantitat d'oficines que encara no tenen activitat assignada i com costa trobar empreses interessades a omplir-les. Malgrat tot, sembla que hi ha construïts 730.000 m2, 575.000 m2 en construcció i 120.000 m2 més als voltants, que ajuden a inflar el nombre de 1,5 milions de metres quadrats. El pla 22@ contempla construir 4000 habitatges, tots ells en règim protegit. És un aspecte del pla, que s'ha valorat en positiu, per equilibrar el dèficit d'habitatge protegit, i més, tenint en compte que la tercera part han de ser per a veïns i veïnes del barri. De tota manera, si comptabilitzem el nombre d'habitatges construïts o en fase de construcció immediata, ens trobem que no arriba ni a un 3,5% del sostre construït. En con-

cret s'han acabat 432 habitatges i estan en fase de construcció 423. En resum, mentre s'ha arribat al 40% del sostre construït previst, sols hi ha el 15% del sostre previst d'habitatge. Com a conclusió, podem afirmar que la construcció d'habitatge protegit, equipaments i zones verdes, no és una prioritat en el 22@, i que aquestes necessitats poden veure's amenaçades per l'actual crisi immobiliària. Tot plegat confirma l'opinió generalitzada que al 22@ hi ha dues velocitats clarament diferenciades: la que representa l'àrea de negoci, en una clara potenciació, i la de les necessitats socials, que queden en segon terme.

Manel Andreu

AL PUNT DE TROBADA
BICICLETES

Badajoz, 24 08005 Barcelona Tel/Fax 93 225 05 85
info@alpuntdetrobada.com

NOVETATS **JONCAR**
teixits-llar

Joncar, 27 Tel./Fax 93 485 53 98
08005 Barcelona

CORTINES - RIELLS - LLENÇOLS - NORDICS
EDREDONS - COBRELLITS - TOVALLOLES
JOCOS DE TAULA

SEPARACIONS - DIVORCIS - PARELLES DE FET

CAROL RIBA BIENDICHO
ADVOCADA FAMILIA

PTGE - AYMÀ, 7-9 BAIXOS 2A - 08005 BARCELONA
TELÉFON/FAX 93 221 17 42 - carolriba@icab.cat

Les havaneres a la plaça Prim

Com cada any, l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou oferirà les tradicionals havaneres a la plaça Prim, el dia 19 de setembre a les 7 de la tarda. El grup de cantaires és el mateix que va actuar l'any passat, ULTRAMAR.

La junta de l'AVPN us desitja una bona festa major i que gaudiu d'allò més de les nostres havaneres.

Pipican amb cara i ulls

Fa un quant temps que he d'encarregar-me de passejar el gos d'un familiar, i, en comptes de quedar-me just davant de casa seva, al parc Lope de Vega, ja fa dies que el porto pel passeig Taulat fins al pipican del parc de Diagonal Mar.

Aquest pipican queda força amagat i el vaig trobar casualment. Em va sorprendre trobar un espai tan maco per als gossos.

És un recinte òptim per a animals de tota mida i sembla un bosc petitó amb els corresponents pins i matolls. Crec que és el pipican ideal per al lleure i les necessitats d'aquests nombrosos animals de companyia tan habituals en una ciutat com la nostra.

Però encara em vaig sorprendre més quan, també casualment, travessant el parc del carrer Bilbao amb Taulat —a l'antiga fàbrica de paper—, em vaig trobar un pipican en miniatura, és a dir, un

Pipi Can al Parc de Diagonal Mar (passeig Taulat, 281)

Pipi Can al c. Bilbao / Taulat (Pl. Julio González)

espai molt reduït enmig de la plaça Julio González. És un espai amagat, incòmode, al qual ben poca gent hi entra.

Davant del contrast que ens ofereixen aquests dos pipicans, pregunto: Tan difícil era fer més gran aquest pipican en miniatura, amb tant d'espai de ciment com hi ha en aquest lloc?

O és que a tot arreu no ens mereixem un pipican amb cara i ulls?

David Gutiérrez

**SERVEI A RESTAURACIÓ
SERVEI A DOMICILI**

Trinxant

Amistat, 22
Mercat Unió, 27, 49
Tel. 93 225 43 43
93 225 30 03
Fax 93 225 43 43
www.trinxant.com

GELATERIA
¡Que qui ho feta!

EL TIO CHE

**FABRICACIÓ PRÒPIA
& ARTESANA
casa fundada
l'any 1912**

Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

restaurant
TRINQUET

Ramón Turó, 180
08005 Barcelona
Telf. 93.225.00.05
auténtica carne a la brasa

Celebració del centenari del GURUGÚ

El carrer de Pere IV als Quatre Cantons. Al fons, l'edifici del Gurugú foto de 1915.

L'edifici situat entre els carrers Sant Joan de Malta, Pere IV i Castella celebra els cent anys d'existència. El 21 d'agost de 1907 es va signar el projecte dirigit per l'arquitecte Antoni Costa, i el 18 de novembre de 1909 es comunica l'acabament de les obres. Com a edifici més alt del barri a la seva època, se li va donar el nom popular de Gurugú, que al·ludia a una muntanya de 890 metres del Marroc, prop de Melilla, on l'estiu de 1909 hi va haver forts combats entre els rifenys i les tropes colonials espanyoles. Uns combats que van popularitzar tristament el topònim a Barcelona en morir-hi molts reservistes i que, de fet, van ser el detonant de la Setmana Tràgica, el juliol de 1909. El 24 de març de 1999, el Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de la Ciutat de Barcelona el va declarar element protegit en la categoria C. Prèviament, el 1972, la façana que dona al carrer Castella havia tingut una reforma que no va estar subjecta a les exigències patrimonials, cosa que no va passar amb les obres de rehabilitació que posteriorment es van dur a terme a la part de l'edifici que té l'entrada pel carrer Sant Joan de

Malta. L'edifici era propietat d'Antonio de P. Martí i Casanovas, i a causa de la pressió dels llogaters perquè reparés els desperfectes i el poc manteniment que tenia la finca, l'any 1980 el propietari va procedir a la venda dels habitatges. L'octubre de 1981 es constituïa la primera comunitat de propietaris. Entre el 1983 i 1984 es van fer les primeres obres de rehabilitació i el 2002 les segones, quedant l'edifici en l'estat actual. Quant a l'edifici que té l'entrada pel carrer Castella es va vendre als llogaters l'any 1997, i alguns van passar a ser els nous propietaris.

Per celebrar aquest centenari, els veïns i veïnes que hi viuen, juntament amb amics i familiars, volem fer un sopar el dijous 10 de setembre al mateix carrer Sant Joan de Malta, en el marc previ a la festa major del Poblenou. No dubtem que serà un moment per conèixer-nos millor i recordar anècdotes, que segur que n'hi ha moltes. També és possible que hi hagi actuacions espontànies.

Manel Andreu

Brutícia al parc

En aquest estat es troba sovint el parc del litoral, després del "picnic" dominical que practica molta gent de la ciutat.

Iniciativa veïnal

La iniciativa ha partit del Sr. Raül Domínguez de 73 anys. Per iniciativa pròpia, ja que no ho fa l'ajuntament, ha plantat algunes flors i plantes de jardí en algun dels parterres que hi ha entre els blocs de pisos del passeig Calvell. Aplaudem la iniciativa que es integradora, que ajuda que el veïnat faci seva la ciutat, que va en contra del vandalisme urbà que patim diàriament i del qual tantes vegades ens queixem sense donar cap solució. Aprofitem per suggerir a l'Ajuntament que es faci càrrec de la resta de parterres i que faciliti l'accés més proper a l'aigua per a poder-los regar.

Acte de comiat a Oriol Garreta, rector de les parròquies de Santa Maria del Taulat i Sant Bernat

La comunitat parroquial de Santa Maria del Taulat i de Sant Bernat Calbó es va acomiadar del seu rector Oriol Garreta amb una nombrosa participació a la missa que se celebrà el dissabte 5 de setembre. El ja exrector, que marxa per indicació de l'arquebisbe, assumint una nova tasca pastoral a l'Hospitalet, va agrair les paraules de suport i d'afecte que li ha dedicat la gent del Poblenou. Garreta, a prop ja de l'edat de jubilació, volia acabar la seva missió pastoral al Poblenou, on durant 14 anys ha animat les tasques de la comunitat, els grups d'Acció Catòlica Obrera (ACO), de la JOC, de l'esplai El Movi i molts altres. A més Garreta ha professat durant la seva estada al Poblenou un compromís ferm amb el barri, amb la gent més necessitada i amb el país.

Redacció

Oriol Garreta el passat 5 de setembre a l'acte de comiat que li va dedicar la comunitat del Poblenou

Solucions locals sostenibles davant la crisi (I)

Algunes preguntes que incomoden però que cal que es faci qualsevol ciutadà d'aquest temps.

Si hi ha una cosa que cada vegada deixa menys gènere de dubtes és que la crisi en què estem immersos no és només econòmica sinó que abasta molt més enllà. Hi ha almenys tres crisis que coincideixen: l'econòmicofinancera, que de moment fa créixer l'atur als països desenvolupats i provoca fam al Tercer Món; l'exhauriment dels recursos naturals que sustenten l'economia, en concret, el declivi de les reserves de combustibles d'origen fòssil, fet que comportarà un clar i continuat augment del preu del petroli a mig termini, abocant-nos a una greu escassetat energètica; finalment, el canvi climàtic, és a dir l'escalfament del planeta, que amenaça a menys de cent anys vista amb un declivi global de tots els factors de subsistència. Les tres crisis estan connectades entre si. Són conseqüència del mateix model productiu i energètic: el que abans anomenàvem societat de consum. I el mot era escaient perquè, en un sistema on els recursos són limitats —és el cas del planeta que ens acull— consumir és el mateix que esgotar, és a dir, espremer fins l'exhauriment. D'aquesta constatació es deriva la seva antagònica: el concepte de sostenibilitat, que vol dir no explotar cap recurs més enllà de la seva capacitat de renovació. Neix, doncs, l'alternativa que és el desenvolupament sostenible i perdurable.

Pot la humanitat en el grau de desenvolupament actual —som 7 mil milions d'éssers humans sobre la Terra— canviar cap a un model de desenvolupament sostenible? És una pregunta que incomoda perquè la mateixa resposta implica compromís de tots i cada un per canviar d'estil de vida. Perquè comporta reconèixer que no es pot continuar creixent, ni demogràficament ni en cap sentit que no sigui sostenible. Vol dir, en definitiva, aturar la font d'aquest creixement exponencial que condueix ara la humanitat cap al desastre. Fonamentalment es tracta de frenar el consum d'energia. Sense l'energia del carbó, del petroli i del gas natural, la població del pla-

La construcció és una de les activitats que consumeix més energia.

neta no s'hauria multiplicat al ritme actual i menys encara hauria ocasionat una petjada ecològica com la que ha provocat en els darrers 100 anys. Tots aquests combustibles es troben en uns estocs finits, ara en declivi, i no poden ser reposats, almenys a l'escala de temps suficient per evitar que s'exhaureixin i per evitar que la seva combustió alteri el clima de la Terra fins al punt de comprometre greument la vida de la nostra espècie. Aleshores la pregunta és: Hi ha cap altra forma d'energia que pugui substituir els combustibles d'origen fòssil i que no s'exhaureixi, i, per tant, es pugui explotar de forma sostenible? Haurà de ser una font d'energia externa al planeta ja que qualsevol energia continguda en el sistema Terra serà

lògicament finita. Efectivament, hi ha l'energia del Sol. És externa perquè el seu origen està en les reaccions nuclears que tenen lloc en aquella estrella i que ens arriba per l'espai en forma de llum i calor. I és infinita, almenys perquè existirà mentre hi hagi estrella, i això vol dir encara alguns milions d'anys.

Del consum a l'estalvi i al canvi de model de vida

En aquests moments el món debat com fer front al canvi climàtic i al declivi del petroli, dues qüestions que el gruix de la societat viu encara de manera distant i amb recel alhora que amb expectació, però el rellotge del compte enrere que marca el temps que resta abans del col·lapse dels sistemes naturals que suporten les economies del planeta i la vida tal com la coneixem, ja fa temps que es va engegar. El temps s'acaba. El món està davant d'una urgència però continuen omplint més pàgines de diari les lligues de futbol que allò que és essencial per a la humanitat sencera. Aquesta és una mostra de l'enorme dificultat a la qual ens enfrontem: La manca de voluntat i de predisposició a un canvi de model de vida.

Quin canvi cal fer? Cal posar en marxa amb celeritat l'estratègia de l'estalvi i les polítiques que permetin passar tan ràpidament com es pugui a unes altres fonts energètiques alternatives a les tradicionals. Tal com s'ha comentat més amunt l'energia renovable perquè no s'esgota és la que procedeix del Sol i podem aprofitar mitjançant la química de la matèria com és el cas dels productes vegetals convertits en combustible, o bé en la cinètica, és a dir, el moviment, ja sigui de l'aigua a través de turbines hidroelèctriques o de l'aire amb aerogeneradors, o bé a través de l'aprofitament directe de la calor solar mitjançant captadors tèrmics o grans centrals termoelèctriques. Es tracta de tecnologies que estan experimentant un gran desenvolupament que augura unes bones expectatives de futur, però que formen part ja de les solucions de present. Però, la tecnologia ho resoldrà tot?

Com afrontar la crisi des d'una perspectiva de barri?

Si mirem quins són els principals impactes de l'activitat quotidiana en l'entorn urbà veurem que fonamentalment n'hi ha de dos tipus: el consum d'energia de procedència fòssil que allibera CO₂ i contribueix a l'escalfament del planeta, i l'esgotament i la degradació dels recursos naturals com l'aigua i els minerals i altres productes que convertim en escombraria. El repte, doncs, per a un nou model de desenvolupament, no de consum, sinó d'utilització sostenible passa en primer lloc per l'estalvi, evitant el malbaratament. Per

Parc eòlic.

La revolució industrial va suposar un gran progrés econòmic, però sobre les bases d'un sistema energètic insostenible.

exemple, utilitzant llums de baix consum, utilitzant el transport públic o aïllant tèrmicament els edificis. En segon lloc, per la substitució dels combustibles d'origen fòssil per altres de procedència renovable. Per exemple aprofitant les cobertes dels edificis per generar electricitat fotovoltaica o per escalfar aigua per a calefacció a través de la radiació solar. En tercer lloc, per la reutilització i el reciclat. Per exemple, no s'hauria de consumir productes que no puguin ser reciclats o reutilitzats com les bosses de plàstic dels supermercats, o bé afegint al preu de cada producte el cost real de la seva reincorporació al cicle natural una vegada hagi complert la seva funció.

Que es produeixi el canvi cap a la nova cultura i un nou model de vida està a l'abast de tots. És a dir, depèn de tots i cada un de nosaltres. La primera cosa que cal fer és veure en el nivell familiar de cada domicili o de cada comunitat veïnal o bé a cada barri quins són els impactes generats i quines són les estratègies per canviar. En el proper número d'El Poblenou ens proposem fer una anàlisi amb cert detall de quina és la realitat al nostre barri en relació amb els impactes mediambientals, i quines són les estratègies, si és que n'hi ha, per canviar de model.

Salvador Clarós

Poblenou
és el darrer reducte de la ciutat
a on no hi ha àrea verda

Vols que hi hagi Àrea verda d'aparcament?

LES ENTITATS DEL POBLENOU HAN SOL·LICITAT AL REGIDOR DEL DISTRICTE L'ELABORACIÓ D'UN ESTUDI DE VIABILITAT PER IMPLANTAR L'ÀREA VERDA AL BARRI

HABITATGE PROTEGIT AL CARRER BOLIVIA, 67

Perspectiva corresponent a l'avantprojecte guanyador del concurs d'avantprojectes per la redacció del projecte definitiu.

MSA+A

03

un projecte
de qualitat
fet realitat.

